

право и непосредственно; но посредствомъ други единъ бѣлгъ; и — таковымъ образомъ мислянье-то пакъ се проявява въ една нова форма, която изражава едно заключеніе на разумъ-тъ, зето отъ отношеніе-то, което сѣществуетъ между связь-тъ на основаніе-то съ бѣлягъ-тъ, къмъ связь-та на бѣлягъ-тъ съ предметъ-тъ, и — тойзи третій стѣпъ на осѣществованіе-то мислимаго предмета, називава се *умозаключеніе*. — Слѣдователно, общи-тъ форми на мислянье-то, които произлизать отъ законы-тъ на разумъ-тъ сѣ три, *поняшіе*, *сужденіе* и *умозаключеніе*. Отъ това ясно се вижда че закони-тъ на разумъ-тъ служатъ за да опредѣлятъ, че едикой предметъ, спорядъ исвѣстны-тъ му бѣляцы, е *сѣщи шой*, или *не е шой*; за това тѣ (закони-тъ) си предполагать едно основаніе, едно положеніе; а форми-тъ на мислянье-то ны поучяватъ; какъ да извѣршимъ това, какъ сирѣчь да опредѣлимъ тоизи предметъ? — Въ тая втора часть на Логика-та мы ще опредѣлимъ отличителны-тъ черты на три-тъ намѣрени форми на мислянье-то отдѣлно.

Г Л А В А П Ж Р В А.

ЗА ПОНЯТІЯ-ТА.

Опредѣленіе на понятія-та.

§. 24.

Сознаніе-то на много бѣляци одного предмета, приведени въ единство чрезъ негово-то име: на зивава се *поняшіе*. То ще каже че, само за оные пред-